

मजबूत इच्छाशक्ति भएका मानिसका निर्मित असम्भव भन्ने कुरा केही छैन । सम्भाव्यता भन्ने कुरा भविष्यलाई माया गर्ने मानिसका लागि मात्र रहेको हुन्छ । कोरियाली भाषामा असम्भव भन्ने शब्द नै छैन ।

किम जोड इल

सम्पादकीय

सङ्घीय शिक्षा ऐन कस्तो आउने हो सर्वत्र चासो

देशका शासकहरू सुशासनको खुब बकालत छन् । तर २०४६ सालमा पञ्चायती निर्दलीय शासनलाई फालेर बहुदलीय प्रजातन्त्र हुँदै सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासन २०७२ देखि २०८० सालसम्म आइपुग्दा पनि २०२८ सालमा राजा महेन्द्रले जारी गरेको पञ्चायती शिक्षा ऐनबाटै देशको शैक्षिक व्यवस्था निर्देशित भइरह्यो । संविधानसभाबाट जनताका प्रतिनिधिहरूले नयाँ संविधान जारी गरी नेपाली जनता सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भए पनि पञ्चायती ऐनबाट देशको शिक्षा नीति चल्नु व्यवस्था कै लागि ठूलो व्यझरय हो । ढिलो भए पनि सरकारले सङ्घीय शिक्षा ऐनको लागि 'विद्यालय शिक्षा विधेयक २०८०' संसदमा पेश गरेको छ । विधेयकमाथि सत्तापक्ष र प्रतिपक्षका थुप्रै सांसदहरूले संशोधन प्रस्ताव पेश गरेको हुँदा विधेयक कुन रूपमा पारित हुने हो यसै भन्न सकिने अवस्था देखिन्दैन । यद्यपि यो सर्वत्र चासोको विषय भने बनेको छ ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टीको पेशागत सङ्गठन नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घले विदेयकबाटे व्यापक छुलफल गरी सङ्घीय संसद प्रेम सुवालमार्फत संसदमा संशोधन प्रस्ताव राखेको छ । उक्त संशोधन प्रस्तावमा सङ्घले शिक्षा नीति उत्पादन श्रमसँग जोड्नुपर्ने, राष्ट्रिय कुल बजेटको न्यूनतम २४ प्रतिशत रकम शिक्षाको लागि छुट्याउनुपर्ने, कम्पनी ऐनमा दर्ता भई सञ्चालित संस्थागत स्कुलहरू पाँच वर्षभित्र शैक्षिक गुठीमा लानुपर्ने, जिल्ला शिक्षा कार्यालय पुनः व्युत्पादन नहुने, इसीडीका सहयोगी कार्यकर्तालाई पनि शिक्षक कै दर्जा दिई सङ्घीय कानुन मै समेट्नुपर्ने कुरामा जोड दिएको छ । शिक्षा राज्यको दायित्व भएको हुँदा मात्र तह कक्षा १२ सम्म निः शुल्क र अनिवार्य हुनुपर्ने र उच्च शिक्षा निः शुल्क हुनुपर्ने पनि संशोधनमा उल्लेख गरिएको छ ।

त्यसै एसईलाई निरन्तरता दिनुपर्ने, हाल कार्यरत राहत, करार, साविक उमावि शिक्षक, प्राविधिक धारका शिक्षक, प्रक्षिक्षक, इसीडीका शिक्षकहरूलाई सामान्य परीक्षा लिई स्थायी गर्नुपर्ने, स्नातक उत्तीर्ण आधारभूत तह (साधारण १-५ कक्षा)लाई नासु सरह, विषयगत ६-८ कक्षालाई अधिकृत सरह र मावि स्नातकोत्तर उत्तीर्णलाई उपसचिव सरहको तलब भत्ताको अवस्था हुनुपर्ने पनि सङ्घले सुझाव दिएको छ । त्यसै १:५ को अनुपानमा विशिष्ट र प्रथम श्रेणीको दरबन्दी हुनुपर्ने भन्दै विदेयकमा तहगत बढुवाको व्यवस्थालाई सङ्घले समर्थन गरेको छ ।

विधेयकमा शिक्षकले कुनै प्रकारको राजनीतिक क्रियाकलापमा संलग्न हुन नहुने भन्ने प्रावधानलाई सङ्घले आपत्ति जनाउदै शिक्षक पनि सार्वभौम सत्ता सम्पन्न नेपाली जनता भएकाले देशको सार्वभौमिकता रक्षार्थ राजनीति गर्न पाउनुपर्नेमा जोड दिएको छ ।

विधेयकमा शिक्षकले प्रदर्शन र हड्डताल गर्न नपाइने भनी प्रतिबन्ध लगाइएकोमा पनि सङ्घले आपत्ति जनाएको छ । समाजमा जे जस्तो सुकै अन्याय अत्याचार भए पनि शिक्षक मौन बस्तुपर्ने विदेयकको उक्त प्रावधानले शिक्षकको मौलिक अधिकार बाक स्वतन्त्रता हनन् हुने हुँदा शिक्षक सङ्घले गम्भीर आपत्ति जनाएको हो ।

'श्रमिक' साप्ताहिकमा प्रकाशित संशोधन प्रस्तावहरूमा अरू पनि थुप्रै समसामयिक विषयहरू सङ्घले उठाएको छ । सङ्घले उठाएका संशोधनलाई शासक दलहरूले कुन रूपमा लिने हुन् हेर्न बाँकी छ । मूल कुरा पञ्चायती शिक्षा ऐनले ५२ वर्ष देशको शिक्षा हाँक्यो भने अबको सङ्घीय शिक्षा ऐनले किंवर्ष देशको शिक्षा हाँक्यो हो शासकहरूको प्रगतिशीलता त्यसैमा निर्भर रहने देखिन्छ ।

सम्पादक मण्डल

संरक्षक
मोहनप्रसाद प्रजापति
कृष्णप्रसाद धन्धा
धन कुमार श्रेष्ठ

सल्लाहकार
ज्ञानसागर प्रजापति
पूर्णभूत दुवाल

सम्पादकमण्डल
सुमिता श्रेष्ठ
एलिसा गासाई
तारा गौतम
भावना भडेल
पृष्ठा तिमिलिसना
नितेस गार्ड्जु

पुस्तकालयको सान्दर्भिकता

विजय शर्मा

सहरका विभिन्न स्थानमा आजभोलि छ्यास्थायासी खुलेका छन् र खुल्ने क्रम बढिरहेको छ । यस्ता केन्द्र बिहान ५ बजेदेखि बेलुका १०/११ बजेसम्म खुला रहन्छन् । शान्त कोठा, एकल अध्ययन छेक्कारा टेबुल, सामूहिक छुलफल गर्न सकिने छुट्टै स्थानको व्यवस्था र चिया-खाजा खानका लागि क्यान्टिनको व्यवस्था त्यर्हीभित्र नै गरिएको पाइन्छ । अध्ययनकर्ता बिहानै उठेर केन्द्रमा आउँछन् र बेलुका सुल्का लागि आआफ्नो घरमा जाने गर्न्छन्, जसका लागि मासिक दुई तीन हजार शुल्क तिर्नु पर्ने हुन्छ ।

स्वाध्यायनका लागि पुस्तकालयमा धाउने धेरैमध्येका एक हुन्हुन्छ महेन्द्र शाह । जनकपुरबाट आउनु भएका उहाँ त्रिभुवन विश्वविद्यालयबाट स्नातक उत्तीर्ण गरी सरकारी जागिरे हुने लक्ष्यका साथ कीर्तिपुर आपाञ्जामा डेरा गरेर बस्नु हुच । साँझ ६ बजेतिर केन्द्रीय पुस्तकालय आउने र रातभरि पुस्तकालयमा बसेर अध्ययन गर्ने बिहान ६ बजे डेरामा फर्किनु उहाँको दैनिकी जस्तै भएको छ । यसरी रातभरि पुस्तकालयमा बसेर अध्ययन गर्नेहरूको सङ्घल्या २०/२५ जना रहने गरेको शाह बताउनु हुन्छ । यसै गरी सुर्खेतकी सुनिता लामिछाने कीर्तिपुरको दयाङ्गाफाँटमा बस्नुहुन्छ । उहाँ भर्खर १२ कक्षा उत्तीर्ण गरी त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा व्यवस्थापन विषयमा स्नातक तह अध्ययनका लागि भर्ता हुनुभएको छ । उहाँ नियमित रूपमा साथीहरूसँग बिहान ३ बजेतिर पुस्तकालय रहेको भवन सातै दिन चैबिसै घण्टा खुला रहन्छन् । पछिल्लो समय यस पुस्तकालयमा दैनिक आउने पाठकमध्ये ८० प्रतिशत विभिन्न बजेसम्म दैनिक जम्मा १३ घण्टा खुला रहन्छन् र यस मुख्य भवनसँगैको अर्को अध्ययन कक्षहरू रहेको भवन सातै दिन चैबिसै घण्टा खुला रहन्छन् ।

काठमाडौं उपत्यकाभित्र त्रिभुवन विश्वविद्यालय केन्द्रीय पुस्तकालय, कीर्तिपुरमा मात्र होइन, ने पाल राष्ट्रिय पुस्तकालय सानोठिमी, केशर पुस्तकालय ठेमेल, डिल्लीरमण कल्याणी रेरमी पुस्तकालय लाजिम्पाट र भूकुटी मण्डपस्थित काठमाडौं उपत्यका सार्वजनिक पुस्तकालय नेपालका अध्ययन अनुसन्धानकर्ताका लागि उपयुक्त बौद्धिक धरोहरहरू हुन् । नेपाली पाठकका लागि ज्ञानको सङ्घलन, सम्प्रेषण र संरक्षणमा यी पुस्तकालयले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्दै आइरहेको सर्वविदितै छ । ने पाल राष्ट्रिय पुस्तकालयलगायत अन्य पुस्तकालयमा पनि सेवा आयोगको तायारी गर्ने पाठकहरूको सङ्घल्या नै बढी रहेको पाइन्छ ।

स्वाध्यायनका लागि सरकारी तथा सार्वजनिक पुस्तकालयमा जाने गरे का पाठकहरूको थेगिनसक्नुको चाप देखेर निजी लगानीमा काठमाडौं उपत्यकाका धेरै स्थानमा स्वाध्यायन केन्द्र खुलेको पाइन्छ । घरमा बसेर पद्धनका लागि अनुकूल वातावरण न भएको अवस्थामा यस्ता स्वाध्यायन नै चिन्ता मात्र हो । सरकारी जागिरका लागि मात्र पुस्तकालय प्रयोग हुँदै गयो भने ज्ञान भण्डारको सङ्घल्या आजभोलि अत्यधिक रूपमा बढौदै गइरहेको छ, जसमा निम्नमध्यम वर्गीय परिवारबाट आएका युवाको सङ्घल्या धेरै रहेको पाइन्छ । यी उदाहरणबाट सहजै भन्न सकिन्छ कि हाम्रो पुस्तकालयले निकायका पुस्तकालयका पुस्तकले दैनिक करि धेरै पाठक पाठने थिए होलान् अनि सरकारी सेवामा पनि खोज तथा अनुसन्धानको संस्कृति करिति गहकिलो तवरले विकास हुने थिए होला । यत्किंको आचरणमा यथ सुधार तथा सेवामा गुणस्तरीयताको वातावरण विकासमा करिति नियारात्मका लागि खतरनाक मानेर यसको प्रयोगमा रहेको पाइन्छ । पुस्तकालय व्यवस्थित हुँदा पाठकहरू नआउनु भनेको अध्ययन संस्कृतिमा हास हुँदै गएको अनुमान गर्न सकिन्छ । तथापि, पुस्तकालयप्रति को आकर्षणलाई कायम राख्न सकियो भने सरकारी निकायका पुस्तकालयका पुस्तकले दैनिक करि गहकिलो तवरले विकास हुने थिए होला ।

समृद्ध राष्ट्रियमाणिको परिकल्पना बोकेर जनताको भाग्य र भविष्य कोर्नका लागि नीति निर्माणिको सङ्घल्पसहित आएका माननीय सांसदहरूका लागि आजभोलि अत्यधिक रूपमा गरिरहनु हुने तर आश्चर्य त के छ भने सचिवालय पुस्तकालयको समय नियमित रूपमा बित्तनुपर्ने अपेक्षा विपरीत त्यहाँ अत्यन्त न्यून मात्रमा सांसदहरूलाई नीतिनिर्माणिको बैलामा आवश्यक र अधिकृत रूपमा गर्ने गर्दैन्छन् । सेवा आयोगमान्दौ जस्ता महाँठाउँमा बसेर पुस्तकालयहरूमा धाउनु होने विकास बोकेर यसको धेरै अवस्थामा अनुसरणको पहिलो आधारस्थलको रूपमा विकास होइन्, अनि व्यवस्थित र तथ्यपरक रूपमा खोजका लागि तीर्थस्थल बन सक्नु । गोरखापद्मारा साभार (२० माघ २०८०, शनिवार)

न्यून सङ्घल्यामा आउनु भनेको सांसदहरूमा स्वाध्यायन गर्ने संस्कृतिको विकास नभएको अथवा देशको विद्यायिकाप्रति उदासीन भएको हो कि भन्ने कुरा अनुमान लगाउन सकिन्छ ।

एकातिर एउटा भनाइ छ कि

वागीश्वरीमा तीनदिने खेलकुद प्रतियोगिता सम्पन्न

वागीश्वरी माविको ६५ औं, वागीश्वरी कलेजको १६ औं र वागीश्वरी कलेज अपने म्यानेजमेन्टको प्रथम वार्षिकोत्सवको अवसरमा फागुन ३ देखि ५ गतेसम्म कमलविनायकस्थित खेलकुद प्रतियोगिता वागीश्वरी कलेजका प्राचार्य धनकुमार श्रेष्ठ र वागीश्वरी माविका सहायकप्रधानाध्यापक कृष्णप्रसाद कर्मचार्यद्वारा बुद्धिचाल खेल खेली कार्यक्रमको उद्घाटन गर्नुभएको थिए ।

खेलकुद प्रतियोगितामा बुद्धिचाल, पोर्टबल कमलविनायकस्थित वागीश्वरी माविको प्रज्ञाप्रसादमा गरियो भने व्याडमिन्टन, टेबुलटेनिस च्यामासिङ्गस्थित वागीश्वरी माविका तथा फटसल लिवालीस्थित फुटसल हलमा सम्पन्न भएको हो ।

खेलकुदमा विजयी भएका खेलाडीहरूलाई लिवालीस्थित फटसल हलमा वागीश्वरी माविका प्रधानाध्यापक कृष्णप्रसाद धन्ध्नाले वितरण गर्नुभएको थिए ।

बुद्धिचाल प्रतियोगितामा बीबीएस दोस्रो वर्षमा अध्ययनरत विद्यार्थी सुनन खाइजु

प्रथम, विविए प्रथम सेमेस्टरमा अध्ययनरत विद्यार्थी मनसुन गोसाई, तथा कक्षा ११का सुगम सापकोटा र कक्षा १२का सितेस दाहाल तेसो भएका छन् ।

त्यसै गरी पोर्टबलमा विज्ञान संकाय, कक्षा ११का विद्यार्थी समूह प्रथम स्थान, बीए दोस्रो वर्षमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूको समूह दोस्रो स्थान, कक्षा १२ का विद्यार्थीहरूको समूह तेस्रो स्थान हासिल गरेका छन् ।

व्याडमिन्टन छात्रतर्फ विज्ञान

बस्नेत प्रथम, सिविक ज्याल्प दोस्रो, सुमन तामाइ र सुवास तामाइ तेसो भएका छन् ।

ब्याडमिन्टन छात्रतर्फ रोजी प्रजापति प्रथम, कृतिका ह्यङ्गमिखा दोस्रो, टिना गोरा र प्रिया भोखा तेस्रो स्थान हासिल गरेका छन् ।

टेबुलटेनिसतर्फ विकित सुवाल प्रथम, विकी याकामी दोस्रो र कृष्ण श्रेष्ठ तेस्रो भएका छन् । फुटसलमा मकवानपुर समूहका प्रथम, दोस्रोमा रुकुम समूह र भापा समूह तेस्रो भएका थिए ।

मेरो प्यारो विद्यालय : वागीश्वरी

टीका शाही

कक्षा: १०

म वागीश्वरी मावि च्याहमासिंह, भक्तपुरमा कक्षा १० मा पढ्ने एसइई परीक्षाको तयारीमा रहेकी विद्यार्थी हुँ ।

मेरो जन्म २०६४ साल साउन महिनाको ४ गते हाल कर्णली प्रदेशमा पर्ने महाबै गा. पा वडा नं ४ कालीकोटमा भएको हो । त्यो विकट पहाडी गाउँ हो । मेरो बाल्यकाल त्यैतैका वस्ती, भीर, पाखा, नदीनाला, बनजड्गलको रमणीय प्राकृतिक वातावरणमा रमाएर र मेरा पूजनीय हजुरबुवा/हजुरमुवा तथा आमाबुवाको माया पाएर बित्यो ।

सबैको जिन्दगी एकैनासको हुँदैन । पढाइकै सन्दर्भमा पनि कसैले एउटै विद्यालयमा पढेका हुन्दैन । कसैले विभिन्न विद्यालय चहारेका हुन्दैन । भौगोलिक, सामाजिक र आर्थिक हिसाबले पनि सबैका अनुभव फरक फरक हुन्दैन । जे भए पनि हरेकका बाल्यकालीन कुराहरू रमाइला र स्मरणीय हुन्दैन । आज मलाई आफू १६ वर्षे उमेरसम्म आइयुगदाका केही त्यस्तै कुराहरू साथीहरूमाझ शेयर गर्न मन लागेको छ ।

तीन वर्षको उमेरमै मलाई तिला प्राविधिक विद्यालय पादमधाटमा शिशु कक्षामा भर्ना गरियो । त्यस विद्यालयमा मैले कक्षा तीनसम्म पढौँ । तर मेरो पढाइ राम्रो बनाउनका लागि मेरा बुआआमाले मलाई २०७९ सालमा सुर्खेत ल्याई त्यस जिल्लाकै उत्कृष्ट विद्यालय इगर ब्रिज माध्यमिक बोर्डिङ स्कूलमा कक्षा १ मा भर्ना गरिदिनुभयो । पहिला नै कक्षा ३ सम्म पास गरिसकेकी म । त्यस विद्यालयमा फेरि कक्षा १ बाट पढाइ शुरु गरेर लगातार पास गर्दै गई २०७६ सालमा छक्कामा पुर्ँ । कक्षा ६ को वार्षिक परीक्षा दिइहेहै कै समयमा कोभिड-१९ को विश्वव्यापी महामारी फैलियो । त्यसको प्रभाव नेपालमा पनि पयो जसका कारण विद्यालयहरू लामो समयसम्म बन्द भए । त्यसपछि म आ' नै स्थायी घर कालिकोट फर्किए ।

कोभिडको त्रास हटेकै थिएन । त्यसैले, हाम्रो विकट गाउँ बस्तीमा न त

पढाउन मन थियो । शहरमा पढन पाउने कुराले म पनि मल्ख परेकी थिएँ । यस कमा उहाँहरूले भत्तपुरको वागीश्वरी मावि राम्रो छ भन्ने कुरा कतैबाट सुन्नभएछ । हाम्रा गाउँका एकदुईजना दाइदिहरू भत्तपुरकै कलेजमा पढनहुन्न्यो । शायद उहाँहरूबाटै सुन्नभयो होला । मैले भत्तपुरको पाचतले मन्दिर र पचपन्न झ्याले दरवारबाटे पढेकी थिएँ । तिलाई छिटै देख्न पाइए हुन्न्यो भन्ने लाग्न थाल्यो । नभन्दै मलाई उहाँहरूले २०७९ साल वैशाख लाग्दै यहाँ त्याउनुभयो । 'इन्ट्रान्स एक्जाम' खुलिसकेको रहेछ । त्यसमा म पनि सहभागी भएर उत्तीर्ण भाएँ । सँगसँगै कक्षा ९ मा भर्ना भएर पढन पनि थालै जीवनमा दुखुसुख भोगेको मानिस परिपक्व हुन्छ रे ! सँस्कृदात, त्यस्तो एकजना पात्र म नै हुँ कि भन्ने पनि लाग्छ । यहाँ शहरका धेरै साथीहरूलाई पहाड कस्तो हुन्छ र त्यहाँ को दुखुसुख कस्तो हुन्छ भन्ने कुरा थाहा छैन । विकट पहाडी गाउँमा जन्मे की र बाल्यकालदेखि नै आफ्नो घर छोडेकी हुँदा,

विद्यार्थीका रूपमा चिन्नुहुन्छ । मेरो नाच मन पराउनुहुन्छ । सबैले माया गर्नुहुन्छ । यो नै मेरा लागि ठूलो कुरो भएको छ । त्यसैले पनि यो विद्यालय मलाई भन्नफन प्यारो लाग्न थालेको छ । भौतिक सुविधामा कुनै कमी नभएको यस विद्यालयमा अतिरिक्त क्रियाकलापमा जोड दिन्न्छ । नियमित पठनपाठन हुन्न्छ । दक्ष शिक्षकहरू हुनुहुन्छ । यो कुरा मैले भन्नभन्दा पनि नमुना विद्यालयका रूपमा सबैलाई थाहै छ । हामी यहाँ सपरिवार बस्छौँ । कोठा विद्यालयनिजैको छ । बिहान बिहान विद्यालयकै एउटा हलमा हुने योगक्षमामा जाने गर्नुहोस् । यसले मलाई स्थायी राम्रो बनाउन र पढाइमा एकाग्रता कायम गर्न मद्दत गरेको छ । १० बजेदेखि ४ बजेसम्म त हाम्रो नियमित पढाइको समय थैहाल्यो । एसइई परीक्षा नजिकीदै गरेको हुँदा, केही महिनायता बिहान बेलुकाको समय पनि विद्यालयमै सञ्चालित अतिरिक्त कक्षामा बिताएर मिहिनेत गर्दै छु । दिनहरू रमाइलोसँग बित्दै छन् । एसइईपछि पनि यसै विद्यालयमा पढ्ने विचार छ ।

ख्वप अस्पतालका सेवाहरू

-स्वतीकै पाउडेल

भत्तपुर नगरपालिका नेपालको उत्कृष्ट स्थानीय निकाय मनिसिन्दू । भत्तपुर नगरपालिकाले शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा औषधी देखि हरेक कुराको निःशुल्क उपचार गर्दै आएको अस्पतालमा आउने मानिसहरूले जनाएको छ ।

लामो समयदेखि ब्रह्मायणीमा रहेको ख्वप अस्पताल भवनमा धेरै सेवाहरू प्रदान गरेको पाइन्छ । कोभिडको समयमा कोभिड युनिटको रूपमा ब्रह्मायणीमा रहेको भवनबाट अस्पतालले सेवा सञ्चालनमा ल्याएको हो ।

हाल ख्वप अस्पतालले सेवा मार्फत दैनिक पाँच सयेखि छ सय जना भन्दा बढी बिरामीहरूलाई स्वास्थ्य उपचार सेवा

प्रदान गर्दै आएका छन् । ख्वप अस्पतालले स्वास्थ्य बीमाको सुविधा रहेको छ । बीमा गरी आएका मानिसहरूलाई अस्पतालले औषधी देखि हरेक कुरा�को निःशुल्क उपचार गर्दै आएको अस्पतालमा आउने मानिसहरूले जनाएको छ ।

ख्वप अस्पतालबाट इन्टरनल मेडिसिन, हाडजोर्नी, स्वीरोग, बालरोग, दन्तरोग, नाक, कान, धाँटी, नसरोग, भिडियो एक्स-रे, एमडिजिपि, जनरल सर्जरी, मुट्ठोरोग, न्युरोलोजी, न्युरो सर्जरीलगायतमा विशेषज्ञद्वारा सेवाप्रदान गर्दै आएको छ । अस्पतालले सार्वजनिक विदाका साथै शनिवारमा समेत सेवाप्रदान गर्दै आएको छ ।

ख्वप अस्पतालले अहिले सम्म

फोटो फिचर

वागीश्वरी कलेजबाट प्रतिनिधित्व गरी Idea Studio, स्रोतदाखि उद्योगसम्मको प्रस्तुति College idea hunt 2023 मा मेरो पनि प्रतिभा प्रस्तुतिमा आफ्नो व्यवसाय योजना सम्बन्धित प्रस्तुत गर्दै बीए चौथो वर्षमा अध्ययरण विद्यार्थी कृपा प्रजापति ।

वागीश्वरी मावि च्याम्हासिङ्गस्थित सभाहलमा साहित्य वाचन कार्यक्रममा आफ्नो प्रतिभा प्रस्तुत गर्दै विद्यार्थी ।

वागीश्वरी मावि/कलेजमा कार्यालय सहयोगीहरूले लागि आतिथ्य व्यवस्थापन सम्बन्धित तालिम सञ्चालन ।

वागीश्वरी माविअन्तर्गत टेक्स कार्यक्रम डिप्लोमा विषयक विद्यार्थीहरूले सर्वे प्रयोगात्मक कक्षामा भाग लिई ।

कक्षा ९...
गुफा, सेती छाँगो, फेवा ताल घुमेका थिए । तेस्रो दिन वेगनास ताल र वन्दिपुर घुमेर भत्तपुर फर्केको थिए ।
शैक्षिक भ्रमणले आफूहरूमा नेपालको भौगोलिक, गण्डकी प्रदेशको सांस्कृतिक पक्ष र पर्यटकीय क्षेत्रको जाकारी हासिल गरेको भ्रमणमा सहभ

भक्तपुर नगरव्यापी “राष्ट्रपति रनिझ शिल्ड” खेलकुद प्रतियोगिता २०८० मा वागीश्वरी मा.वि.

(प्रतियोगिता मिति: २०८० पुस ११ देखि १३ गतेसम्म)

खेल: टेक्वान्दो (छात्र)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	तौल सम्ह	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	नविन सेन्चुरी	१०	४५ के.जी.	प्रथम	सर्वोकृष्ट खेलाडी
२	सन्जिव मोक्तान	१०	४८ के.जी.	तेस्रो	
३	आयुष दोड	७	५४ के.जी.	तेस्रो	
४	रिजन खस्ती	१०	५१ के.जी.	दोस्रो	
५	एन्जल खड्का	१०	५९ के.जी.	दोस्रो	
६	सबल श्रेष्ठ	८	(पुम्से)		

खेल: टेक्वान्दो (छात्रा)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	तौल सम्ह	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	दिया लाखाजु	८	४२ के.जी.	प्रथम	सर्वोकृष्ट खेलाडी
२	दिपाशिखा लामा	१०	४६ के.जी.		
३	इन्सा लामा	८	(पुम्से)	तेस्रो	

खेल: कराते (छात्रा)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	तौल सम्ह	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	अकिंता भण्डारी	९	५० के.जी.	प्रथम	
२	युनिका द्वच्छु	९	५२ के.जी.	दोस्रो	
३	श्रीया शाही	९	४५ के.जी.(दोस्रो काटा)	तेस्रो	

खेल: कराते (छात्र)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	तौल सम्ह	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	कष रावाढा	९	४२ के.जी.	दास्रो	
२	अनुभव आचार्य	११	५२ के.जी.(तेस्रो काटा)	दोस्रो	
३	निराजन अच्छामी	११	५७ के.जी.	दोस्रो	

खेल: एथ्लेटिक्स

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	सुजना कोजु	दोस्रो	

खेल: एथ्लेटिक्स

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	उपलब्धी स्थान	कैफियत
१	विरेन्द्र परियार	११	प्रथम	३००० मी. दौड
२	बालकृष्ण रोकाया	११	दोस्रो	३०००मी. दौड
३	प्रताप सुनवार	११	तेस्रो	४००, ६००मी. दौड
४	महेन्द्र आचार्य		तेस्रो	२००मी. दौड

खेल: भलिबल (छात्र)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	उपलब्धी स्थान
१	स्वप्नील राई	११	टिम तेस्रो
२	विश्व लिम्बु	११	
३	शैलेन्द्र बस्नेत	९	
४	अन्जीत सिवाकोठी	११	
५	प्रतिक राई	११	
६	सभन लामा	११	
७	विकास मानन्दर	११	
८	मनिष गौतम	९	
९	सुदेप तामाङ	११	
१०	आयुष लामा	९	
११	सिमन भगर	११	

खेल: भलिबल (छात्रा)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	उपलब्धी स्थान
१	देविका बस्नेत	९	टिम तेस्रो
२	नविना तामाङ	११	
३	फुलमाया तामाङ	११	
४	प्रशान्ना विष्ट	९	
५	रिया तामाङ	११	
६	रोशिका भट्ट	८	
७	सलिना तामाङ	११	
८	सन्ध्या भगर	११	
९	सरिता तामाङ	११	
१०	सुरक्षा छिमल	९	
११	सुजना कोजु (बैकल्पिक)	९	

खेल: कब्बडी (छात्र)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	उपलब्धी स्थान
१	कृतिश प्रधान	११	टिम तेस्रो
२	सुजन छुत्याबाग	११	
३	समुन्द्र बस्नेत	११	
४	निशान लागे	८	
५	मनिज तामाङ	११	
६	रोजन छुत्याबाग	१०	
७	हृदयश नापित	१०	
८	कृष्ण तचामो	१२	
९	समिर रिजल	११	
१०	रमन सुनार	११	
११	निश्चल छुक्का(बैकल्पिक)	११	
१२	श्रीजन गाईजु(बैकल्पिक)	११	

खेल: कब्बडी (छात्रा)

सि.नं.	विद्यार्थीको नाम	कक्षा	उपलब्धी स्थान
१	रमिता गाईजु	१२	टिम तेस्रो
२	दिया गिरी	८	
३	जूनु तामाङ	११	
४	सहिना कोजु	९	
५	अनिशा सुनुवार	११	
६	सुमिता खड्का	९	
७	रिस्ता मगर	९	
८	सुप्रिया बस्नेत	९	
९	कशिष भेलु	९	
१०	प्रया पनुवार	९	
११	प्रपमता शाक्य(बैकल्पिक)	९	